

T

A Szeged–Csanádi Egyházmegye magazinja

Toronyirány

INGYENES

XIV. évfolyam, 3. szám
2022. június 1.

Vegyétek a Szentlelket!

Római zarándoklat

FOTÓK: VERÉB LÁSZLÓ ÉS TOMPA SZABOLCS

A szegedi Szent Gellért Szeminárium növendékei és előjárói 2022. május 1–7. között Rómába zarándokoltak. A szeminárium közössége hat napot töltött az örök városban, ahol megismerkedtek Róma ókori emlékeivel, felkeresték számos Rómában élt szent otthonát, de a legértékesebb pillanat a Péter utódjával, Ferenc pápával való találkozás volt.

A szegedi zarándokok első nap az antik város szívéét alkotó Forum Romanumot és a Colosseumot, majd az első századok ókeresztény katakombáit látogatták meg. A Szent Péter-bazilika Magyarok Nagyasszonya kápolnájában Kovács József rektor mutatott be szentmisét, majd a bazilika mellett az ásatások által feltárt ókori temetkezési helyeket ismerhették meg.

A Rómában töltött idő egyszerre jelentette a világegyházzal való találkozást és a hitben való megerősödést, emellett kulturális és művészeti élményeket is nyújtott a zarándokoknak. Ez utóbbiak egyik helyszíne a Vatikáni Múzeum volt, mely szinte befogadha-

tatlan gazdagságot őriz, de ugyanilyen értékekkel találkozunk a bazilikákban, valamint a szakrális terekben is, ahol évezredes örökséggel és szimbólumvilággal találkozhat a látogató.

A növendékek és az előjárók a hagyományos szerdai audiencia keretében találkozhattak Ferenc pápával, aki egy rövid beszélgetésben imáiról biztosította a szegedi szemináriumot, majd egy közös kép is készülhetett az argentin pápával.

A hat nap színes programjai lehetőséget adtak arra, hogy a csoport tagjai szentmisét ünnepeljenek a falakon kívüli Szent Pál-bazilikában, illetve a Loyolai Szent Ignác szobáiban kialakított kápolnában. Ellátogattak Kalazanci Szent József egykori szobája és kápolnája mellett az I. századi római házra épített Szent Kelemen-bazilikába is, május 6-án pedig részt vettek a Santo Stefano Rotondo-bazilikában tartott Mindszenty-élmémisén, mely a zarándoklat egyik záróeseménye volt.

FORRÁS:

SZEGED-CSANÁDI EGYHÁZMEGYE

Országos kispaptalálkozó volt Esztergomban

A Szent Gellért Szeminárium növendékei is részt vettek az országos kispaptalálkozón, mely április 1–2.

között ezúttal Esztergomban került megrendezésre. A programok között előadások, interaktív foglalkozások, kulturális és művészeti események és közös imádságok színesítették a találkozót.

Az egyházi rend szentségére jelölés a szemináriumban

Kiss-Rigó László püspök atya 2022. május 13-án a szemináriumi szentmise keretében három ötödéves papnövendéket jelölt az egyházi rend szentségére. Aleksza János és Tapodi Krisztián a Szeged-Csanádi, míg Tápai Leon a Nagybacsereki Egyházmegye növendéke.

Toronyirány

A Szeged-Csanádi Egyházmegye magazinja

Megjelenik: évente hétszer

Kiadja: **Gerhardus Média Központ Kft.**
6720 Szeged, Aradi Vértanúk tere 2.

Felelős kiadó: **dr. Kiss-Rigó László**,
a Szeged-Csanádi Egyházmegye püspöke

Felelős szerkesztő: **dr. Antal Zsolt**

Lapmenedzser: **Orosz László**
Nyomdai előkészítés: **WellCom Stúdió**

Nyomtatás: **Magyar Közlöny
Lap- és Könyvkiadó Kft.**

Eng. szám: **163/0819/2/2009**

A szerkesztőség elérhetőségei:
gerhardusmedia@gmail.com
+36 20 586 0102

A kéziratok rövidítésének jogát fenntartjuk.

BORÍTÓFOTÓ:

HOLY SPIRIT PENTECOST, KOSTYA PAZYUK, DREAMTIME

Tisztelt Olvasók, Kedves Testvérek!

A napokban emlékeztünk meg ünnepélyes programokkal Makón a Hamvas Endre püspök által 1948. május 22-23-án rendezett Mária-napokra, melyre a püspök meghívta Mindszenty József bíboros-prímást is. A bíboros az ország számára vészjós, tragikus időkben, mindössze hét hónappal letartóztatása előtt látogatott Makóra, a Mária-napok alkalmából. A megszálló szovjet csapatok árnyékában a kommunista-bolsevik diktatúra gyakorlatilag már a teljes hatalmat gyakorolta, a fő belső ellenség az egyház volt. Rákosiék már elhatározták Mindszenty József eltávolítását, és az egyház közszolgálatot ellátó intézményeinek, főleg iskoláinak a megszüntetését. Az esztergomi érsek akkor az egész magyarországi katolikus egyház képviselője, vezetője is volt, és mindenhol, így Makón is határozottan és bátran kiállt a nemzet szuverenitása és az egyház, illetve intézményei szabadsága mellett. Alig fél évvel később azonban letartóztatták, megkínózták, koncepciós perben elítélték, és jött a negyvenéves, sokáig véres, majd a vége felé ún. puha diktatúra.

Amikor Makón emlékeztünk a 74 évvel ezelőtti Mária-napokra és Mindszenty József látogatására, hálát adtunk a történelem Urának, hogy ismét szabadságban élhetünk, és fontosnak tartottuk, hogy erőt merítsünk a bíboros példamutató hősiességéből, bátorságából és áldozatvállalásából ahhoz, hogy sikeresen megvédjük magunkat, intézményeinket és nemzetünket attól a gyilkos ideológiától, mely a nihilizmus diktatúráját akarja ránk erőltetni, és veszélyezteti egész Európát.

Mindenben segít minket Jézus ajándéka, a Szentlélek, akinek történelmi eljövételére emlékezünk Pünkösdkor. Ő azóta is jelen van Krisztus egyházában, és jelen van mindannyiunk életében, és ösztönöz bennünket állandóan a Krisztusba vetett hitünkben való megerősödéssre és megújulásra, illetve erőt ad ahhoz, hogy mindennapi életünkben ne csak kulturális értelemben valljuk magunkat kereszténynek, Krisztus követőjének, hanem élő, személyes kapcsolatot ápoljunk vele, tanúskodjunk hitelesen róla és az általa hozott örömhírről, az evangéliumról.

Pünkösd alkalmából kívánom minden idén bérnalkozó fiatal testvérünknek és mindannyiunknak a Szentlélek megújító, megvilágosító erejét és örömét!

Kiss-Rigó László
szeged-csanádi püspök

Újra országos vérkeringésben – szegediek a kispaptalálkozón

Három év kihagyás után ismét megszervezték a kispapok országos találkozóját. Római és görögkatolikus szemináriumok papnövendékei gyűltek össze április 2-án Esztergomban. A szegediek előjáróikkal érkeztek a programra.

Az Esztergomi Szeminárium meghívására száznegyven kispap érkezett a szemináriumi előjárókkal a másfél-napos együttlétre. Pénteken délelőtt még tanultak, a délutáni órákban sorra futottak be Esztergomba. Veréb László spirituális és Serfőző Levente prefektus vezetésével vettek részt a programon a szegediek.

– Nem vagyunk sokan, fontos, hogy találkozzunk. Ha már kispapként országos szinten megélik az összetartozást, később van mire építeniük. Megtanulnak egymáshoz kapcsolódni, kialakul bennük a kapcsolattartás igénye, kultúrája. Tanulnak egymástól, erősítik egymást – határozza

meg a találkozó jelentőségét Serfőző Levente.

Az összejövetel alkalmat ad arra, hogy a rendező szeminárium – Szeged 2018-ban volt vendéglátó – megmutassa magát, mik az erősségei, hogyan éli meg küldetését. A program keresztútval kezdődött, melyet a bizonytalan időjárás miatt a ferences templomban tartottak.

– Tele volt a templom, sok fiatal velünk volt a keresztúton – kezdi beszámolóját Tompa Szabolcs, a Szent Gellért Szeminárium harmadéves hallgatója. A keresztút állomásainak elmélkedéseit az esztergomi kispapok maguk írták. – Személyes vallomások

voltak, mély elmélkedések születtek, ki-ki belefogalmazta, mit jelent számára Jézus szenvedésének útja.

Barsi Balázs előadása a papok mindennapi életét állította a középpontba, abba adott betekintést, mi vár a növendékre a jövőben. Udvardy-Rác Miklós tréner az élménypedagógia módszertanával tartott együttműködést, összedolgozást, bizalmat erősítő csapatépítő foglalkozást. Az együttlétet záró szentmisét Erdő Péter bíboros mutatta be.

– Örömmel találkozom veletek, akik a papságra készültök. Ma Magyarországon ez nem kényelmes döntés, nem társadalmilag elfogadható egyszerű pályaválasztás. Ugyanakkor mégsem vagyunk önkényes hangulatemberek, pillanatnyi szeszélyüket követő különcök. Ezért nélkülözhetetlen, hogy öntudattal és szenvedélyesen ragaszkodjunk ahhoz a két úthoz, amely Jézushoz vezet

FOTÓK: MERÉNYI ZITA/MAGYAR KURIR

A kispaptalálkozó összes résztvevője

minket. Az egyik a lelki és kegyelmi élményekben gazdag találkozás személyes útja. A másik a Krisztushoz vezető út. Jézus Krisztus történelmi személy. Tanítása, élete, halála és feltámadása objektív valóság. Ez adja hitünk igazi tartalmát. A Szentírás és a Szenthagyomány útja is szükségessé számunkra, hogy hitünk ne pusztán hangulat, hanem objektív és közösségi igazság legyen. Egyszerre van szükségünk személyes lelki életre és komoly tanulmányokra, nyitottságra, tiszteletre és szeretetre egyházunk iránt. Nehéz időkben pedig ez a szeretet megkívánja az összetartást és a kölcsönös bizalmat is. Ne higgyünk olyan szíréhangoknak, amelyek egymás ellen akarnak fordítani minket – adott tanítást a bíboros homíliájában. A kulturális program idén Esztergom különlegessége, a három egyházi könyvgyűjtemény volt, köztük Erdő Péter bíboros magánkönyvtára. Ezúttal maga a bíboros mutatta be, és tartott vezetést a prímási palotában. *Török Csaba*, a bazilika plébánosa nemcsak a bazilika művészettörténetébe vezette be a hallgatóit, hanem

A szegedi szeminaristák a találkozóra őket elkísérő előjáróikkal

betekintést adott, hogyan zajlik egy építkezés bonyolult folyamata a plébános életében.

– Három év esett ki, de most le van fedve az ország. Jó, hogy gyűjtöttünk közös élményeket, vannak közös pontok, lehet nosztalgiázni, amikor összehoztuk – értékelte a találkozót Tompa Szabolcs. A szegedi kispap számára fontos volt, hogy együtt néz-

hettek rá leendő papi életük formálódására.

– Nekem nagyon tetszett az élmény-pedagógiai foglalkozás. Hogyan lehet élménnyé tenni a tanulást, nem feltétlenül a matematikát, hanem az élet dolgait. A bizalom volt a téma. A megosztásokban jobban megismerhettük egymást – mondta.

TRAUTTWEIN ÉVA

Egyházmegyei zarándoklat Óföldreákra

Megerősödve az összetartozásban

Hátrahagyni és megérkezni – e szavakkal szívükben-lelkükben rótták a kilométereket a zarándokok. A Szeged-Csanádi Egyházmegye ötödik alkalommal szervezte meg az óföldreáki találkozót és zarándoklatot. Május 14-én Szegedről, Makóról, Földreákról indultak az egyházmegye hívei az alföldi település 14. században épült erődtemplomához.

Gyönyörű tájon vezetett az alföldi zarándokok útja Óföldreák felé. Földutakon, búzatáblák mentén, leghelőkön át gyalogoltak egy felfedezet-

len vidéken. Más ember nem járt az úton, időnként megjelentek a természet lakói, nyulak, őzek, a szürke gém és a rétisas. Végtelen csend, az ember,

a természet és az út. A zarándokok szegedi csoportját rövid imával és áldással indította *Serfőző Levente* atya az algyői Szent Anna-templomtól. A 26 kilométeres útra a Szent Gellért Szeminárium kispapjai, valamint az egyházmegye különböző részeiből érkező hitoktatók és hívek vállalkoztak. Velük párhuzamosan Makóról *Pálfai Zoltán* plébános, Földreákról pedig *Laczkó István* plébános vezetésével is elindultak a zarándokok, hogy

felkészülten érkezzen a szentmisére. Ötödik alkalommal ünnepeltek az egyházmegye hívei az óföldséki erődtemplomnál.

– A második zarándoklatnál tudatosodott bennünk, hogy mi Óföldséki üzenete. Az erődtemplom az egyike azon keveseknek, mely túlélte a török idők pusztítását. Szárnyasoltárát a húszas években helyezték el, Glattfelder Gyula püspök áldotta meg. Négy határon túli kegyhely kegyképének másolata díszíti: Nagyszombat, Fraknó, Fiume és Máriaradna. Az összetartozás üzenetét hordozta akkor, és ma is összetartozásra hív meg minket – fogalmazott az oktatási helynök.

Óföldsékon közel 250 hívő találkozott az egyházmegye zarándoknapján. Az egybegyűltek a Boldogasszony Iskolánövér makói Szignum Kéttannyelvű Egyházi Általános Iskolájának diákjai és tanára előadását nézhették meg, a cserkészek a gyerekek számára készült játékos programok-

▶ 21,6 vagy 26 kilométert gyalogolva – *Wertheim Mátyás* ferences vezetésével pedig kerékpározva – összetalálkoznak az óföldséki erődttemplomnál. Serfőző Levente az emmauszi tanítványok és Jézus találkozásának történetével adta meg az út gondolati ívét. Amikor a csapat elhagyta a várost, és egy csendesebb részre érkezett, hangzott el a történet első része:

– Ketten a tanítványok közül elindultak, maguk mögött hagyva Jeruzsálemet. Mi is zarándokútra indultunk, elhagytuk a várost. Szeretnénk magunk mögött hagyni azt, ami az elmúlt napokban történt velünk, hátrahagyni a nehézségeket, küzdelmeinket, hogy ne azok uradják a napunkat, hogy meg tudjunk érkezni a találkozásra Jézussal.

A zarándokok egy óra csendes gyaloglással folytatták az utat. Ebből a csendből hangzott fel az ima és az ének, mely az út folytatásában változott az ismerkedéssel, beszélgetéssel. Az emmauszi történet második

részét követően a beszélgetőpárok azt vették számba és osztották meg egymással, milyen örömök érték őket

húsvét óta. A befejező rész már a célpont közelében hangzott el, innen már csendben haladt a csoport, hogy

kal. A szentmisét Serfőző Levente oktatási helynök mutatta be, koncelebráltak a paptestvérek, az asszisztenciát a Szent Gellért Szeminárium papnövendégei adták.

– A találkozás megerősítő alkalma volt a zarándoklat, az egyházmegye kapcsolódási lehetősége a nagy egészhez, a bizonyosság, hogy nem vagyunk egyedül – fogalmazott Laczkó István földéki plébános.

T. É.

Szent Ágota gyerekek is részt vettek a Mária-zarándoklaton

Missziónk a megtapasztalható evangélium

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató is részt vett az Óföldségi templomhoz szervezett egyházmegyei zárandoklaton. A családjukból kiemelt gyermekekről gondoskodó intézmény pasztorációs csoportjának tagjai szervezésében egy nevelőszülőkből és nevelt gyerekekből álló kis csapat is a zárandokokkal tartott. Ők most jártak először ilyen egyházi eseményen.

Faragó Jánosné Erzsike öt nevelt gyermekkel érkezett az eseményre Tiszakécskéről. Mint mondta, gyermekkorában járt templomba, volt elsőáldozó is, de zárandoklaton, és szabadtéri misén se ő, se gyermekei még sosem jártak. A Földeák és Óföldsék közötti távolságot gyalogolva tették meg mindannyian, jelen voltak a Mária-litánián és a szabadtéri misén is. Mindannyiukra nagy hatással volt a nap. A legfiatalabb családtag, a 7 éves Bence útközben végig a szolgáltató pasztorációs csoportjának munkatársaival, Jyothi és Anna nővérekkel együtt haladt, de barátkozott a domonkos rendi nővérekkel és más gyerekekkel is.

Bátran próbálta énekelni a dalokat és imádkozott, amikor kellett.

– Az volt a legjobb, hogy a nővérek fogták a kezem, nehogy elvessek. Szeretem őket. Nem fáradtam el, amikor megérkeztünk a templomhoz, szaladtam játszani a cserkészlányokkal – meséli élményeit a kisfiú.

A családban nevelkedő többi gyermek is gazdagodott lélekben: a 13 éves Virágot az érintette meg, hogy vihetné a keresztest, és ez mély érzéseket keltett benne. Nevelőszülőjük szerint az ő édestestvére, a 10 éves Bencére hatott legjobban az esemény. Neki az jutott először eszébe róla, hogy Isten házában mindenki egyforma.

– A séta alatt megtanultam az imádságokat, az énekeket, és meglepett, hogy nemcsak templomban, hanem a szabadban is lehet imádkozni – mondja a kisfiú arra a kérdésre válaszolva, mi volt számára a legérdekesebb.

Nevelt testvére, a 15 éves Krisztián sem tudta, mire számíton, hiszen neki is ez volt az első ilyen alkalom az életében. Őt a Mária-litánia és a szabadtéri mise fogta meg. Azt mondta, hogy békességet és megnyugvást érzett ezek közben. A családhoz tartozó legidősebb gyermeknek, a 16 éves Grétának a szentmise tetszett a legjobban, de a templomok csendje is nagy hatással volt rá. Indulás előtt a földéaki, érkezés után az óföldségi templomban imádkoztak.

– Nekem és a gyerekeknek is hatalmas élmény volt a zárandoklat. Mélyen megfogott Isten közelsége. Sok jó emberrel ismerkedtünk meg, és ezt a fajta, minden sallangtól mentes kedvességet, szeretetet már rég nem tapasztaltam. Imádkoztam a gyerekeimért, édesanyámért és édesapám lelki üdvéért, aki sajnos már lassan négy éve nincs közöttünk. Igazán szeretetteljes volt a napunk. Köszönjük szépen, hogy itt lehettünk.

– A mi küldetésünk, missziónk lényege éppen az, amit a zárandoklat során a család megtapasztalt: miközben együtt megyünk az úton, testileg és lelkileg is feltöltődünk – mondja *Kothencz János* főigazgató arról, hogy miként van jelen a hit az egyházmegyei szervezet mindennapjaiban. – Pasztorációs munkánk célja, hogy a gondoskodásunkban élő gyerekek és fiatalok megismerjék a keresztyén értékrendet, és megerősödjének általa. Az olyan szakrális események, mint például a zárandoklat vagy egy szentmise lehetőséget teremt arra, hogy ne csak beszélgessenek az evangélium tanításáról, hanem meg is tapasztalhassák a gyerekek annak legfontosabb üzenetét: az emberi jóságba vetett hitet, egymás elfogadásának, szeretetének fontosságát.

VARGA MÁRTA

Húszéves a gyulai nyugdíjas akadémia

Igazi tudásmegosztó misszióként jellemezte Kozma Gábor rektor a gyulai nyugdíjas akadémiát. Az idén húszéves programsorozat az ismeretek átadásával sokat tett az idős emberek életminőségének javításáért.

Május 16-án ünnepelték a Gál Ferenc Egyetem gyulai karán a nyugdíjas akadémia létrejöttének húszéves jubileumát. Az eseményen díszoklevelet vehettek át az oktatók, valamint a több kurzust elvégző nyugdíjasok is. Kozma Gábor rektor kiemelte, ez a program összhangban van a felsőoktatási intézmény céljaival.

alatt persze sokat változott a képzéssorozat, melyet öt évvel ezelőtt vett át a Szeged-Csanádi Egyházmegyéhez tartozó Gál Ferenc Egyetem. A kezdetekben még nagy volt az igény az informatikára, ma már inkább a művészet, az irodalom, illetve a földrajz számít népszerű tantárgynak. Az oktatás során azokra a területek-

Kozma Gábor rektor

az orvostudomány területén ismerjék fel, hogyan védhetik meg magukat minél jobb eséllyel a betegségektől, milyen diagnosztikus, terápiás lehetőségek vannak. Nyelvi oktatás is van ezen a területen, emellett fontos a szociálpszichológiai és minden természettudományi terület. Az a célunk, hogy mindenki hasznossá tudja tenni magát, és nemcsak az egészséges életmódért tegyünk többet, hanem megmaradjon a munkaképesség és a versenyképesség is – fogalmazott Vincze Gábor.

SZABÓ ZOLTÁN

– Egy egyetem tudásátadó képessége, igyekezete az egész társadalom felé szól. A test és a lélek megtartásának, megőrzésének, megerősítésének üzenetei így sokkal erősebben és hatékonyabban érvényesülnek. Az akadémia képzéseinek igazi tudásmegosztó missziója van – fogalmazott Kozma Gábor.

Az elmúlt húsz esztendő során többek között olyan képzéseken vettek részt a hallgatók, mint a jóga, a gasztronómia, a szentek világa vagy éppen Magyarország turizmusa. Két évtized

re fókuszálnak, amelyek korábban, a „tanulók” aktív évei alatt háttérbe szorultak.

Vincze Gábor, a Gál Ferenc Egyetem Egészség- és Szociális Tudományi Kar dékánja kiemelte, az akadémia elsődleges célja, hogy az időskorú, 65–80 év közötti emberek minél többet tanuljanak a szervezetükben zajló változásokról, illetve megtanuljanak a lehető legjobban együtt élni ezekkel a folyamatokkal, vagyis tartalmas életet éljenek.

– Törekedtünk arra, hogy a hallgatók

Vincze Gábor dékán

20 éves a Szeged-Csanádi Egyházmegye papi köre

Egyházmegyes papi identitást formál

Húszéves jubileumát ünnepli a Szeged-Csanádi Egyházmegye papi közössége. Mintegy húsz pap hónapról hónapra találkozik. Mit adott nekik az elmúlt 20 év? Erről beszélgettek májusi összejövételükön.

Tizenkét pap – a többieket betegség tartja távol – üli körbe a vacsoraasztalt Szeged-Szőregen. Nagy Róbert a vendéglátó. Fennállásuk 20 éve visszatekintésre inspirál. Varga Attila kiszombori plébános és Laczkó István földéaki plébános elevenítik fel a kezdeteket.

– Húsz évvel ezelőtt hárman frissen szentelt papokként kerültünk az egyházmegye földrajzi középpontjába. Úgy éreztük, ez a helyszín felhívás arra, hogy találkozásra hívjuk a paptestvéreket – meséli István. Varga Attila pedig felszentelését követően Medjugorjében több száz paptársával vett részt lelkigyakorlaton.

– Mély egységet éltem meg, és azzal érkeztem haza, hogy itthon is alkalmat kell teremtnünk a találkozásra. Így jött létre a kör.

Frissen szentelt és néhány éves papokat hívnak meg. Körforgásban, egymás plébániáján, havi rendszerességgel találkoznak. Az indulást követően felfutott a tagság.

– Nyitottak voltunk. Volt, aki egy-két alkalommal fordult meg a körben, de sokan elköteleződtek, és akik kitarottak, azok a papságban is megmaradtak – mutat rá István.

A papi körben a hétköznapi témák is fontosak, hiszen hozzátartoznak életük valóságához. De a tagok már az indulást követően megfogalmazták, találkozásaiknak valami többről kellene szólnia.

– Jobban beletettük az imát, és témákat választottunk. Minket sze-

mélyesen érintő témákat, például ki-ki elmondta, mit jelentett számára papi jelmondata. De beszélgettünk a pasztorációt érintő kérdésekről, mindig reflektálva a gyakorlatunkra, és sokszor vettünk elő aktuális pápai megnyilatkozásokat például, de helye volt annak a kérdésnek is, ki tud jó köművest – mondta István.

Az évek során közösséggé formálódtak, a közvetlen hangulat azt tükrözi, jól ismerik egymást, törődnek egymással. Őrzik a nyitottságot. Az egyházmegyében szenteléskor meghívják az újmisést. A nigériai Brendan atya káplán Kistelexen, 2020-ban szentelték pappá, azóta tagja a körnek.

– Szívesen jövök, azokat az alkalmaikat külön szeretem, amikor tényleg is jól tudok lakni. Itt mindig jó a vacsora, és mindig tanulok valamit, amit a szolgálatba haza tudok vinni.

A körhöz lehet csatlakozni, lehet elmaradni és visszatérni. Antal Imre kistelexi plébános egy visszatérő.

– Felszentelésem után én is jöttem. Aztán kezdett minden fontosabb lenni a plébánián, és elmaradtam. De egyre inkább elszigetelődtem, éreztem, hogy ez nem jó így. Azóta újra

itt vagyok, nekem ez mindig feltöltődés.

Veréb László, a Szent Gellért Szeminárium spirituálisa szerint jó együtt megélni egyházmegyes papi életünk formálódását. A többi atya is ezt erősíti meg. Robi atya dicséri, hogy a kör tagjai figyelnek egymásra.

– Szükségünk van arra, amit egymásnak adni tudunk.

Serfőző Levente megfordítja a kérdést:

– Mennyire hiányozna, ha nem lenne! Nekem egyházmegyes papi identitást is ad a kör – mondja.

Pálfai Zoltán az együttlét őszinteségét emeli ki, és azt a tapasztalatát osztja meg, mennyire örülnek a hívek, amikor elmondja, az estét a papi körben tölti.

Attila atya számára a kör tanúságtétel, ahol megéljük, hogy figyelünk egymásra, s azáltal, hogy megosztjuk élettapasztalatainkat, segítjük egymás mindennapi életét.

A beszélgetés hosszan belenyúlik az estébe. Még egyeztetik a júniusi együttlét helyét és időpontját, majd átmennek a templomba. Eliminálkozzák a kompletóriumot, búcsút vesznek egymástól.

– Mi nem hagyjuk el az imát, Isten megtart minket – adnak hálát húszéves fennállásukért.

T

Folynak a KATTÁRS előkészületei

Megújulni közös értékeinkben

A Szeged-Csanádi Egyházmegye oktatási és pasztorális helynöksége a Caritas in Veritate Bizottsággal folyamatosan dolgozik a KATTÁRS előkészítésén. „A rendezvény fókuszában az egyházmegye áll, de örülnénk, ha be tudnánk kapcsolni a magyar egyházat” – hangsúlyozta Serfőző Levente oktatási helynök és Bánlaki Zsanett, a bizottság irodavezetője beszámolva a szervezés állásáról.

→ „Megújulni közös értékeinkben” lett a KATTÁRS mottója. Mit üzennek ezzel?

→ **Bánlaki Zsanett:** Úgy gondoljuk, ez a meghívás összehoz mindenkit, megszólít kifelé és befelé, hiszen az egyház társadalmi tanítása számtalan területet érint, és nagyon fontos, ezek tudjanak egymásról, összefogjanak. Így fordulunk a teremtésvédelem, művészet, sport, szociális szféra, oktatás-nevelés, generációk közötti kapcsolatok felé, és hívunk közös gondolkodásra a jövőnkéről.

→ **Serfőző Levente:** Szeged és történelme szépen kifejezi mindazt, ami a KATTÁRS üzenete. Az egyház tud irányt adni, vannak válaszai. De meg kell újulnia az egyház és a társadalom közötti kapcsolatnak is, újra kell szőnünk a minket összetartó hálót. Országosan és az egyházmegye területén is sok gyümölcsöt tudunk felmutatni, számos területen megélve karizmáinkat. Tanúságot kell tennünk az evangélium értékeiről és örömeiről. Ezekre kívánunk figyelni, és egymást továbbra is segíteni.

→ **A megújulás állandó feladat. Hogyan tarthatjuk ébren magunkban a készséget erre?**

→ **S. L.:** Személyes példát szeretnék hozni. Meghirdettünk egy if-

vagyok vagy gyenge. Én innen merítem az erőt azokhoz az alkalmakhoz, amelyekhez fáradtnak érzem magam. Ha tudom, hogy miért történik, akkor belekezek. Amíg a számokban, eszközökben, környezetben próbálunk visszaigazolást keresni, a kedvünk nem lesz több. Péternek ki kellett lépni a bárkából, elindulni a vízen Jézus felé. Ezzel a péteri hittel kell hogy belevágjunk a munkába, ezt tesszük a KATTÁRS esetében is.

→ **Mennyiben egyházmegyei és mennyiben országos rendezvény a KATTÁRS?**

→ **B. Zs.:** A KATTÁRS az MKPK rendezvénye, melynek minden évben más helyszíne. Mindig a fogadó egyházmegye kerül fókuszba, rájuk vetül a reflektorfény. Fontos, hogy

Bánlaki Zsanett és Serfőző Levente

júsági színódust Szegeden. Kevesen jelentkeztek. Megkísértett a kérdés: felesleges, amit csinálunk? Aztán azt fogalmaztuk meg, nagyobb rossz-szat teszünk, ha a kisebb érdeklődés miatt lemondjuk, és nem csinálunk semmit. Megszerveztük, sikere volt, reggeltől estig dolgoztunk együtt. A megújulás a KATTÁRS-sal kapcsolatban nekem azt jelenti, fókuszáljunk kevesebb témára, de azokban menjünk mélyre. A megújuláshoz kell a bátorság, a ráhagyatkozás Istenre. Nekem az a belső motívum, hogy amire a Szentlélek indít, azt meg kell tennem. Nem tehetem attól függővé, hogyan érzem pillanatnyilag magam, van-e kedvem, erős

a KATTÁRS az egyházmegye belső ünnepe is. Ugyanakkor a NEK-ből azt az élményt visszük magunkkal, hogy jó lenne, ha kicsit országos rendezvény is lenne, ezért örülünk, hogy Kiss-Rigó László és Székely János megszólította és meghívta a főpásztorokon keresztül az egyházmegyék közösségeit. Levélben fordultunk a megyéspüspökökhöz, kértük, jelöljenek ki kapcsolattartókat. Többen már megtették, rajtuk keresztül történik a szervezés.

→ **S. L.:** Ebben az esetben sem nagy számokban gondolkodunk, de nem szeretnénk magunkat önmagunk számára fókuszba helyezni. Örülnénk, ha be tudnánk kapcsol-

ni a magyar egyházat, hogy legyenek résztvevők minden egyházmegyéből, mindenhol egy csapat. A koordinátorokkal élő kapcsolatban tudunk lenni, és konkrét meghívást tudunk adni. Szórvány katolikus vi-

déken élünk, nagy kiterjedésű területen, melynek életét meghatározza a katolikus diaszpóra. Azt tapasztalom, hogy ebben a diaszpórában tanú lehetünk, hogy Isten nagyon munkálkodik, és mi magunk is nagy

odaadással teszünk meg mindent egyházunkért, egyházmegyénkért akár a lelkipásztori, az ima- és közösségi életben. Nem tudunk, és nem akarunk ebbe belefáradni.

T

Apor útján járva épülhet a jövő egyháza

Nagy szerepet játszott Boldog Apor Vilmos családjának a hit iránti hűsége abban, hogy a gyulai plébános, győri püspök olyan szeretetre volt képes, mely végül a vértanúságig vezetett. A május 22-én tartott gyulai Apor-búcsún Fazakas Attila szeged-móravárosi plébános idézte fel Vilmos püspök alakját.

Gyulán szolgált káplánként, majd plébánosként, személyét ma is jelentős kultusz övezi a városban, és a környező településeken, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a gyulaiak mellett békéscsabai, békési, újkígyósi, kétsopronyi zarándokok is részt vettek a Nádi Boldogasszony-templomban tartott Apor-búcsún.

A vértanú püspök életútját ismertető Fazakas Attila Apor Vilmost példaként állította a ma embere elé. Úgy fogalmazott, büszke arra, hogy egy ilyen székely püspököt adott a Jóisten nemcsak a magyar egyháznak, hanem az egész világnak.

– Apor fiatalon véget ért, de mégis gazdag életének forrása a hit iránti hűség volt. Fontos tudni, hogy családja azon ritka családok közé tartozik Erdélyben, mely a reformáció idején is hűségesen kitartott a katolikus hit mellett. Ahonnan a család származik, vagyis Felső-Háromszék, Kézdivásárhely környéke olyan vidék, ahol nem tudott teret hódítani a reformáció. Nekem gyermekkoromban mondogatták az idősebbek, hogy szent földön járunk. Ezt akkor nem értettem, de ma már tudom, hogy a hit melletti kitartás, a hűség miatt használták ezt a kifejezést – mondta a móravárosi

plébános, aki Aporhoz hasonlóan maga is erdélyi származású, és ugyanúgy Gyulán szolgált káplánként.

Fazakas Attila hangsúlyozta, Apor Vilmos már a neveltetésekor magába szívta a katolikus hit iránti hűséget, ennek pedig a ma embere számára is nagy tanulsága van.

– A katolikus hit ma sem csak azt jelenti, hogy beíratjuk a gyermeket hittanra. A gyermek első hitoktatója ugyanis nem a lelkipásztor, hanem sokkal inkább a szülő, aki megtanítja az első imára. A jövő egyházának az építése Apor szívügye volt, ezért mérhetetlenül fontos, hogy a szülők komolyan vegyék a gyermekük keresztelésekor tett ígéretüket – utalt a plébános Apor Vilmos neveltetésének körülményeire.

Fazakas Attila úgy fogalmazott, Apor tettei a Krisztusból gyümölcsöző és a hívek felé megnyilvánuló szeretet csodálatos megnyilatkozásai voltak. Vilmos püspök ezt a szeretetet még ellenségei iránt is képes volt megvalósítani, és ez a szeretet vezette el őt a vértanúságig, amikor 1945-ben a legkiszolgáltatottabb lányokat, asszonyokat védte meg élete árán.

CS. Á.

FOTÓK: SZABÓ ZOLTÁN

Az életre készítik fel a nehéz sorból érkezett fiatalokat

FOTÓK: SÁNDOR JUDIT

Bátonyterenye egyik csendes utcájában, egymással kertsomszédságban áll két nagy családi ház. A kétemeletes Határ úti házba lépve semmi sem utal arra, hogy ez az épület a gyermekvédelmi gondoskodásban élő fiataloknak biztosít nyugodt mindennapokat. A földszinten hatalmas étkező és nappali kapott helyet, a kanapén egymás mellett ülnek, beszélgetnek.

Biztonságos otthonra találhatnak a gyerekek

– Egy nagy családként élnek itt mindennapjaikat a nehéz körülmények közül érkező 12 és 18 éves kor közötti a fiatalok. Munkatársaimmal együtt sokat dolgozunk azon, hogy nálunk újra biztonságos otthonra találjanak – magyarázta *Kothencz János*, a szervezet főigazgatója. *Dr. Szalai Beáta* főigazgató-helyettes hozzátette, az itt élő fiatalok száma folyamatosan változik.

– Éppen a napokban lett az egyik gondozottunk nagykorú, ő úgy döntött, saját lábára áll. Ugyanakkor nem engedjük el a kezét azoknak, akik nagykorúvá válnak: ha tanulmányaikat folytatják és jó magatartásukkal pozitív példaként állnak társaik előtt, utógondozói ellátottként a lakásotthonban maradhatnak – fogalmazott.

A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató néhány évvel ezelőtt 13 megyében vette át az államtól gyermekvédelmi szakellátás feladatait, ezekben a megyékben a nevelőszülői hálózatok mellett összesen 38 lakásotthon is üzemeltet a szervezet. A lakásotthonok többnyire családi házak, amelyek családjukból kiemelt fiataloknak nyújtanak otthont.

Nagy hangsúlyt kap a napi rutin

A lakásotthonba legrégebben egy testvérpár, Tibor és Márkus érkezett Nógrádmegyerből, ők már nyolc éve itt élnek. Vivien, Evelin és Réka szintén testvérek, két éve találtak itt otthonra, Szandi és Ramóna pedig tavaly költöztek be, ők is testvérek. A jól összeszokott csapatban a fiúk viszik a szót, folyamatosan viccelődnek, nekik köszönhetően jó hangulat uralkodik a társaságban.

– Hétköznapiakon reggel a nevelők ébresztenek bennünket, attól függően, hogy kinek mennyi idő kell a készenlétéhez. Én általában ötkor kelek – meséli Evelin – A fürdőszoba előtt nincs tolongás, megegyezünk abban, hogy ki mikor kerül sorra. Tízórait viszünk magunkkal az iskolába. Onnan hazaérve már készen vár az ebéd, amit minden nap frissen főz az éppen itt dolgozó gyermekfelügyelő.

– Délután 15 és 17 óra között közösen tanulunk, aki jobb valamilyen tantárgyból, az segít a másinak – veszi át a szót Tibor, hozzátéve: azt követően mindenki azal tölti a szabadidejét, amivel szeretné. Általában tévét nézünk, vagy internetezünk, a fiúk fociznak, de sétálni is el lehet menni. Hétköznapiakon 10 órakor van lámpaoltás.

Közösen főzik a vasárnapi ebédet

Szombaton és vasárnap kicsit lazább a napi rutin, akkor 9 órakor van ébresztő. Ilyenkor minden gyerek kiveszi a részét a házimunkából, ugyanis nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy a mindennapokhoz szükséges házi praktikákat elsajátítsák a lakók. Hétvégente közösen készítik az ebédet, a főzésben a fiúk is segédkeznek. Általában együtt megbeszélik, hogy mi legyen a menü, hogy mindenkinek legyen kedvére való.

Szombaton és vasárnap a kikapcsolódásra is lehetőségük van a gyerekeknek, hogy barátaikkal, kortársaikkal találkozzanak, ilyenkor a kimenők ideje is hosszabbodik. Azok, akik tartják a kapcsolatot a családjukkal, a hétvégeket otthon töltik.

Fontosak a tanulmányok és a követendő minta

A fiatalok számára fontos a tanulás, tudják, hogy a sorsuk a saját kezükben van.

– Az egészségügyi iskolában kisgyermekgondozó, gyermekfelügyelő szakra járok. Még az is elképzelhető, hogy itt fogok majd dolgozni, ahol felnőttem – beszél a terveiről Tibor. Mint kiderül, volt már arra példa, hogy egy lakásotthonban nevelkedett gyermek ugyanott lett gyermekfelügyelő, ahol korábban lakott.

Evelin is arról beszél, hogy a közeljövőben 18 éves lesz, de itt szeretne maradni addig, amíg be nem fejezi a tanulmányait, kozmetikusnak készül. A Szent Ágota Gyermekvédelmi Szolgáltató támogatásával a jogosítvány megszerzése is folyamatban van, örömmel mesélte, hogy az elsősegélynyújtó vizsgája már sikerült. **HAJÓ EDINA**

Elismerés karitatív munkáért

A gondoskodás örökíthető

Dr. Badóné Dr. Vekerdy Márta *családi örökségként hozta magával a segítő szándékot, amelynek kiteljesedését orvosi munkája mellett a karitás szolgálatában találta meg: 46 éve praktizál Szentesen, és 15 éve vezeti a karitás csoportot lakhelyén, Csongrádon. Mindkét településen tudják róla, hogy akin csak tud, segít. Elkötelezettségét nemrégiben Caritas Hungarica-díjjal ismerte el a Katolikus Karitás, amely az önkénteseknek járó legnagyobb elismerés.*

Szeret másokon segíteni

Márta 2008-ban lett a csongrádi Szent Erzsébet Karitás Csoport tagja, majd egy év elteltével már rábízták a csoport vezetését is. Másfél-évtizedes szervező, ügyintéző munkáját és elkötelezettségét ismerték el a díjjal, bár amikor erről beszél, szabadkozni kezd: meghatódott a kitüntetés hallatán, de hozzáteszi, hogy a csoporttagok kiváló együttműködése nélkül ez nem jött volna össze.

– Hiába akarok jót tenni, ha nincs hozzá segítség. Nagyon jó hangulatban dolgozunk együtt, ennek nagyon örülök – mondja 11 fős csapatáról.

A rászoruló, a bajba jutottak iránti érzékenységét, leginkább az édesapjától örökölhette.

– Orvos volt, belgyógyász, kardiológus, reumatológus, de cserkészparancsnok meg a dohányzás elleni liga vezetője is. Mindenütt ott volt, ahol segíteni lehetett. Nagyon elismerték őt, Csongrád díszpolgárává is választották. Mélyen vallásos család a miénk, erős példát kaptam a másokért érzett felelősségvállalásból. Ez benne volt a mindennapokban, és belevont engem is – meséli az indíttatásról.

Az olyan példamutató emberek alkotják a Katolikus Karitás erejét, mint Dr. Badóné Dr. Vekerdy Márta – mondta Kothencz János.

– Önkénteseink pótolhatatlanul fontos munkát végeznek. Ők a gondviselés kinyújtott karjai, akik bizalomra épített kapcsolatot tartanak az elesettekkel. A dologi segítségadáson túl lelkiileg is támogatják a rászorulókat, és ez ugyanolyan fontos része a munkánknak, mint a szükségletek feltárása, vagy az adományok szétosztása – ez az, amivel a katolikus egyház segélyszervezeteként többet tudunk adni, mint mások, és ebben mutatnak példát a Caritas Hungarica-díjasaink – tette hozzá a Szeged-Csanádi Egyházmegye Karitás koordinátora.

► A családi legendáriumban van is egy történet a kislány Mártáról, akinek a nagypapája kis kártyákat akart készíteni NEM felirattal, hogy képes legyen néha másoknak nemet mondani. – A nagyapám azt mondta nekem, hogy időnként majd odadug egy-egy ilyen kártyát az orrom alá, mert nem kell mindenre azt mondani, hogy majd én elintézem. De nekem az jólesik, ha tudok másokon segíteni – mondja derűsen.

Ahol a szükség, ott a segítség

Márta azóta is fáradhatatlan ezen a téren: a húsvéti és a karácsonyi ünnepek előtt szponzorokat keres, hogy minél gazdagabb élelmiszer csomagokat tudjanak összeállítani a rászoruló személyeknek, családoknak. Mindig meghallgatja a hozzá folyamodókat, és igyekszik segíteni, legyen az ruházat, háztartási eszköz, bútor, élelmiszer hiánya, vagy akár lakhatási nehézségek. Utánajár a megoldási lehetőségeknek, segít az ügyintézésben, elkíséri a családokat tanácsadásra. Szerencsére mindig számíthatnak az Egyházmegyei Karitás vezetésére, tőlük rengeteg adomány érkezik Csongrádra is, amit szétosztanak. Rendszeresen indulnak azokon a pályázatokon, amelyeket az országos szervezet, a Katolikus Karitás hirdet évente több alkalommal – így vetőmagot, tűzifát, pelenkát tudnak a rászorulóknak adni, és arra is van lehetőség, hogy – nagyon indokolt esetben – a lakhatás feltételeit javítani lehessen kisebb felújításokkal. Ilyenkor a csongrádi pályázatok zömét Márta írja meg. A csoportjuk a helyi plébánostól, *Tópsi Bálint*től és a polgármestertől, *Bedő Tamás*tól is jelentős erkölcsi és anyagi támogatást kap. Többek között ennek köszönhető, hogy alkalmanként a beteg rászorulóknak ki tudják váltani a szüksé-

ges gyógyszereket. A sokéves munka során számos szívet tépő és lélekemelő segítségadásban volt része.

– Jópár évvel ezelőtt, egy karácsonyi csomagosztásnál történt az eset, amin sokáig elsírtam magam, ha eszembe jutott: az advent alatti élelmiszergyűjtés során valaki tejet rakott az adományok közé. Egy család csomagjába került, akiket nem ismertem, de tudtam, hogy sok gyermeket nevelnek. Amikor az egyik kislányuk meglátta a csomagot felkiáltott: nézd, anya, tej! Belefacsarodott a szívem, hogy egy gyerek ennyire megörül annak, ha tejet lát! – meséli ma is meghatódva. A karitatív munka egyik velejáró-

hogyan magának segítséget kérjen. Évek óta úgy segítjük őt, hogy életében nem láttam még. A hölgyhöz viszem a csomagot, aki továbbadja neki – mondja Márta annak kapcsán, milyen sokrétű munka az övék.

Az említett segítségnyújtások mellett a csoportjuk heti rendszerességgel oszt ruhát a piroskavárosi templom plébániája melletti helyiségükben. Itt találkoznak egymással ők maguk is, de a rászoruló is tudja, hogy ilyenkor mindig találhatnak ott valakit a karitás csoportból.

– Ruhaosztásnak hívjuk, de mindenfélét osztunk, amink van, és ami lehet: edényt, cipőt, háztartási eszközöket, bármit, ami adományban érkezik és befér oda. A nagyobb tárgyakat, például bútort, hűtőt igyekszünk egyenesen célba juttatni a felajánlótól a rászorulóig, mert raktározni nem tudunk. Itt szoktuk szétosztani a karitástól kapott feladatokat, vagy megbeszélni, hogy ki tud olyan helyzetről, amiben segítenünk kellene. Annak ellenére, hogy az átlagéletkorunk 70 körül van már, nagyon lelkes csapat vagyunk, sokakat ismerünk, és vannak olyan tagjaink is, akik rendszeresen látogatják az időseket, rászorulókat. Innen tudjuk, hol kell a segítség.

Van, aki továbbviheti a segítőkészséget

Arra a kérdésre válaszolva, hogy van-e utánpótlás, akinek ő tovább tudja adni ezt az igyekezetet, kislány unokáját említi mosolyogva.

– Nálunk a család minden tagja számára természetes, hogy néha olyan az otthonunk, mint egy raktár, időnként nem tudunk eljárni az előszobában a dobozoktól, ha adományt gyűjteni, osztani, megyek. Egyik csomagosztásnál épp itthon voltak a fiamék, és a nagyobbik lányunokámnak, aki akkor még nem volt tíz éves, mondtam, hogy jöjjön velem, visszungyalom a családokhoz a csomagokat. Azóta, ha valami játéka felesleges lesz, vagy elolvasott egy könyvet, azonnal ideadja nekem, hogy vigyem el a szegény gyerekeknek. Úgy gondolom, lehet a gondoskodást örökíteni...

V. M.

Dr. Badóné Dr. Vekerdy Márta
a Caritas Hungarica-díjjal

ja, hogy sokszor nemcsak a segítőt, hanem a segítségre szorulókat is fel kell kutatni. Legkülönösebb történetük éppen a leggyakrabban támogatott rászorulójukhoz kötődik. A férfit ma sem ismeri személyesen, csak a keresztnévét tudja. Ő ugyanis szégyelli szegénységét.

– Felhívott egy hölgy, hogy egyik ismerőse nagyon rossz körülmények között él, de nem viszi rá a lélek,

Kulturális mozaik

A fény Michelangelója

Müller Miklós (Orosháza, 1913–Madrid, 2000) fotótörténetünk méltatlanul kevésbé ismert alakja. A fényképezéssel kiskamasz korában örök barátságra lépett művész a szegedi egyetem joghallgatójaként a Szegedi Fiatalok Művészeti Kollégiumának szellemi pezsgésében, Ortutay Gyula, Baróti Dezső, Erdei Ferenc, Buday György ihlető közösségében talált rá az irányt kijelölő intellektuális műhelyre. Radnóttal még közös albérletben is lakott. A fiatal költőről épp olyan felejthetetlen portrékat készített, mint Buday Györgyről vagy Tomori Violáról. A kollégium körében kibontakozó falukutatói mozgalom irányította figyelmét az alföldi nincstelenek, parasztok, kubikosok küzdelmes életére. Ekkoriban készült, szótlanságukban is kiáltvány erejű szociofotóin már szembeötlő Müller kivételes kompozíciós érzéke és a fények plaszticitásának kiaknázásából eredő drámai ereje. E két fényképeszi erénynek tudható be, hogy emigrációja után – párizsi, portugáliai és marokkói kitérőket követően – Madrid egyik legnevesebb fotóművészevé vált, aki megkerülhetetlen portrékon örökítette meg a XX. század spanyol szellemi életének legnagyobbjait Ortega y Gassetől Andrés Segoviáig. Közös párizsi sajtószereplésük indította el a fotópályán Lucien Hervét. Bármely műfajban alkotott is, képeinek klasszikus monumentalitást kölcsönzött a fény plasztikus, már-már szobrászi alkalmazása. A madridi szellemi élet elitjének körében is magyar értelmiségiként élt, Radnóti, Márai és Bartók műveivel óvta nemzeti identitását a gyökértelessé válástól. Utolsó éveiben megadatott számára, hogy visszavisszatérhessen szeretett szülőföldjére. Fölbecsülhetetlen értékű képsorozatokkal gyarapította szülővárosát. A Szegedi Tudományegyetem Rektori Hivatalának átriumában nagyszabású tárlat nyújtott betekintést e fölfedezésre méltó, jelentékeny fotóművészeti életműbe.

FOTÓK: MARTON ÁRPÁD

Részlet Müller Miklós kiállításáról

A Tömörkény Társaság alakuló ülése a Móra Ferenc Múzeum könyvtárában

Társaság Tömörkény emlékének ápolásáért

Április 24-én, a nagy alföldi író halálának 105. évfordulóján zászlót bontott Szegeden a Tömörkény István Civil Társaság. A névadó egykori munkahelyén, a Móra Ferenc Múzeum könyvtárában tartott alakuló ülésen a testület irodalomtörténész, irodalmár, néprajzkutató, könyvtáros, gyógyszerész és újságíró tagjai a Tömörkény-életmű minél teljesebb megismertetése és népszerűsítése mellett tettek hitet. Tömörkény sokrétű munkálkodásának ismeretében egyaránt céljuknak tekintik a tudományos kutatások – például a Tömörkény-bibliográfia vagy a kritikai kiadás – előmozdítását, valamint a Tömörkény-írások méltó jelenlétének elősegítését irodalmi köztudatunkban a *Barlanglakók* című, egykor nagy sikerű egyfolyvos bemutatásának szorgalmazásától az iskolai irodalmi és helytörténeti oktatás Tömörkény-fejezetének gazdagításáig.

Rákóczi Ópusztaszeren

II. Rákóczi Ferencel és korával ismerteti meg látogatóit az Ópusztaszeri Nemzeti Történeti Emlékpark új időszakos kiállítása. A Habsburg-ellenes forradalmunk élén álló fejedelem emléke nem csupán a történelmi krónikák lapjain, de a magyar folklórban és kuruchagyományban is elevenen él. Érthető tehát, hogy a Hadtörténeti Múzeum, a szegedi Móra Ferenc Múzeum, a szentesi Koszta József Múzeum, illetve az SZTE Klebelsberg Könyvtár és a Magyar Emlékekért a Világban Egyesület gyűjteményi anyagából szerkesztett kiállítás széles körben válogat a Rákóczi-korról és a Rákóczi-kultuszról tanúskodó tárgyi emlékek kínálatából. A fegyverek mellett az időszak néprajzi kultúrájába is bepillantást nyerhetünk. Láthatjuk többek között az ónodi országgyűlés eredeti jegyzőkönyvét Rákóczi aláírásával és pecsétjével, de a szegedi vár ásatásain feltárt kuruc kori leletanyagból is megtekinthető egy válogatás. A 18. század elejének hadviselését, fegyvernemeit egy több mint 300 figurát felvonultató terepasztal jeleníti meg.

MARTON ÁRPÁD

Egyházmegyénk papképzésének múltjáról

Örök szolgálat

A katolikus egyháznak mind a kétezereves szokásjoga, mind a jelenleg hatályos kánonjogi szabályozásai szerint az egyházmegye főpásztora részéről kötelesség gondoskodni a papi utánpótlás biztosításáról, s a jelentkezők neveléséről és oktatásáról.

Egyházmegyénkben csaknem ezeréves a papképzés. A csanádi püspökség szervező főpásztora, Szent Gellért legendáiból tudjuk ugyanis, hogy első főpapunk székhelyén, Csanádon káptalani iskolát szervezett. Az ott tanulók egy része alapvető műveltséget szerzett, másik része viszont bizonyosan a papi, vagy a szerzetesi szolgálatra kapott elhívást, s mélyült el a – mint azt a középkorban nevezték – „szent tudományokban”, vagyis a teológiában. A Csanádi Egyházmegye területe a tizenhatodik század közepén iszlám török fönghatóság alá került, s intézményei sem működhettek tovább.

A török kiűzése után, a tizennyolcadik század elején indult újra a Csanádi Egyházmegyében a papképzés: ekkor már a katolikus megújulás és a tridentin zsinat szellemében. Azonban

lehetősége saját papnevelő intézet építésére, fenntartására és megfelelő fölkészültséggel rendelkező oktatói karral való ellátására, ezért kispapjai a bécsi, a nagyszombati, a nyitrai, a pozsonyi, a zágrábi, a budai és az egri szemináriumban tanultak.

Temesvárott, a püspökség akkori székhelyén 1806. november 17-én nyílt meg a Csanádi Egyházmegye első papnevelő intézete, amelyet Kőszeghy László püspök szervezett meg és építtetett föl. Ez az intézmény – amelynek első évszázadáról Kovács Sándor teológiai tanár

írt és adott ki ma már ritkaságszámba menő és forrásértékű könyvet 1908-ban – több mint egy évszázadon keresztül szolgálta egyházmegyénk papi utánpótlásának az ügyét. Az 1911-ben kinevezett csanádi püspök, Glattfelder Gyula első intézkedései között új szemináriumot építtetett, amelyet 1914. november 5-én, Szent Imre herceg ünnepén áldott meg.

Az első világháborús vereség (1918) és a trianoni békediktátum (1920) után – mintegy tíz éven keresztül – a csanádi püspökség Magyarországon maradt részének papnövéndégeit az esztergomi és a budapesti szemináriumban

készítették föl hivatásukra. A temesvári székhelyéről 1923-ban a román hatóságok által kiutasított Glattfelder Gyula Szegeden kezdte meg a Csanádi Egyházmegye új központjának a kiépítését. Ennek része volt a hit-tudományi főiskola megszervezése. A jezsuita rend tagjai által irányított intézmény egyházmegyei volt, hiszen a csanádi mellett a szatmári, a nagyváradi, a nyitrai, a kassai és a rozsnyói egyházmegye (hazánk területén maradt részeinek) papnövéndékei is itt tanultak.

A szegedi papnevelő intézet az első harminchárom kispap 1930. szeptember 30-án költözött be, a szemináriumot és a kápolnát október elsején áldotta meg Glattfelder, a tanítás két nap-

A temesvári „új szeminárium”, amelyet Glattfelder Gyula püspök 1914. november 5-én áldott meg

A temesvári papnevelő intézet dísztermének falképe. Körösfői-Kriesch Aladár alkotása, 1916

a katolikusok által alig lakott püspökségnek (amelynek területén óriási számban éltek akkoriban ortodox vallású szerbek és románok) nem volt

pal később kezdődött meg. Az első teológiai tanári kar: Borbély István (dogmatika, fundamentális teológia), Buús András (homiletika, pasztorálteológia), Csávossy Elemér (szociológia, majd homiletika és pasztorális teológia), Hunya Dániel (liturgia, aszketika-misztika), Kapossy Gyula (egyházi zene és gregorián ének), Kerkai Jenő (szociológia), Lányi Ede (pedagógia), Müller Lajos (morálteológia), Petruch Antal (egyház történet, egyházjog), Szentiványi Róbert (biblikum), Trugly Ödön (filozófia). Napjainkban a Szeged-Csanádi Egyházmegye szervezésében a papképzés (több más püspökség számára is) a Kovács József rektor és főiskolai tanár, Serfőző Levente prefektus, valamint Veréb László spirituális koordinálásával működő szegedi Szent Gellért Szeminárium intézményi keretei között zajlik.

MIKLÓS PÉTER

Keresztelő Szent János ünnepének évszázadai

Az első csanádi monostortól a tűzbe dobott almáig

*Keresztelő Szent János a római egyház egyetlen olyan szentje – az Istenszü-
lő Szűz Márián kívül –, akinek a szü-
letésnapját, nem pedig a halála, azaz
„mennyei születésnapja” idejét ünne-
pli a katolikus közösség. Az újszövetségi
Szentírásból ugyanis tudjuk, hogy János
pontosan fél évvel korábban született Jé-
zusnál: vagyis június 24-én.*

Keresztelő Szent János ünnepét a magyarság – a keleti szertartású bizánci egyház, illetve a Kárpát-medencei szláv népesség kultuszának hatására – Szent Iván napjaként tartotta számon népi kalendáriumában. A szegedi tanyák népe, a napnak az aratás megkezdéséhez közeli esése miatt, Búzavágó Szent János napjának nevezte.

Az ünnepnek ősi rétegei vannak, hiszen a nyári napfordulóhoz (június 21.) kötődik, s mivel ilyenkor a legrövidebb az éjszaka, a fény és az élet győzelmét és erejét ünnepelték a sötétség és a halál fölött. Szinte az egész európai kultúrkörben kötődnek – jó részt kereszténység előtti gyökerű – szokások ehhez a naphoz. Legjellemzőbb, hogy ezen az éjszakán fáklyákat égetnek hosszasan, illetve nagy tüzet raknak, amit át is ugranak. A tűzugrás szokása német hatásra terjedt el a magyar katolikusok körében a tizennyolcadik században. A Szent Iván-éji tűzgyújtás azonban nem volt ismeretlen a régi magyarok között. A tüzet azonban nem átugrották, hanem gyümölcsöket dob-
tak bele. Ez vélhetően az ősi pogány terményáldozat jelképes továbbélése keresztény keretek között. A leggyakrabban tűzbe dobott gyümölcs az alma volt. Úgy tartották ugyanis a magasszámú csecsemőhalandóság idején, hogy a kereszteslegény meg-
halt kicsiket, illetve a kisgyermek-
ként elhunytakat „odaát” Keresztelő Szent János gondozza és eteti. Azok az asszonyok, akiknek elhunyt kis-

gyermekük volt, fogadalomból – hogy a kicsi a „másik világban” ne éhezzen – nem ettek sem almát, sem más gyümölcsöt a Keresztelő ünnepéig.

A magyar keresztény néphagyomány legnagyobb ismerője, boldog emlékeztű Bálint Sándor néprajzkutató és művészettörténész kutatásaiból tudjuk, hogy a huszadik század „elején még szokásos volt, hogy az ünnep elején gyerekek járták tudomásunk szerint Alsóváros, Tápé, Földeák utcáit, ajkukon ezekkel a szavakkal: hintsék kendtök almát, ha nem: pedig hagyját! A házbeli-
ek anélkül, hogy megtekintésükre kijöttek volna, a kerítésen keresztül, vagy az ünnepre érő szentiváni almát, egyéb gyümölcsöt, vagy pedig aprópénzt szórtak ki nekik. Az ajándékokat gyermeki mohósággal felkapkodták, majd versüket hangoztatva, tovább haladtak. A földéakiak úgy tartják, hogy a gyerekeknek szórt almával voltaképpen a család elhunyt gyermekeit vendégelik meg, kishalottjaik torát ünneplik.” Algyői népi hiedelem volt, hogy Szent Iván napján az almát azért kell a tűzbe dobni, hogy abból a család minden elhunyt tagjának – tehát nem csak a gyermekeknek – jusson.

Keresztelő Szent János kultusza a térségünkben régebbi, mint az egyházmegyénk. A marosi régió tartományura, az

államalapító Szent István király riválisa, Ajtony vezér ugyanis bolgár területen, II. Baszileiosz bizánci császár jelenlétében keresztény hitre tért és keleti szertartású bazilita szerzeteseket telepített székhelyére, Marosvárra, ahol Szent Ivánnak szentelt monostort épített számukra. Az István seregei általi leverése (1028) után a város a Csanád nevet kapta, a monostorba pedig nyugati keresztény (katolikus) bencés szerzetesek költöztek. Erre az egyházi intézményre alapozva szervezte meg aztán Szent Gellért püspök a Csanádi Egyházmegyét 1030-ban. A Keresztelő emlékét őrzi a Szeged melletti Újszentiván neve – a mai Tiszaszigetnek korábban Ószentiván volt a hivatalos elnevezése –, valamint az ő tiszteletére szentelték a falu 2013-ban épült templomát is. M. P.

Újszentiván nemcsak a település nevében őrzi Keresztelő Szent János emlékét, de a falu 2013-ban épített templomának is ő a védőszentje

Bajnokcsapatot ünnepelhetünk!

Igazán remek időnyt tudhat maga mögött a Szeged-Csanád Grosics Akadémia U16-os együttese, mely a regionális kiemelt keleti bajnokságban utasította maga mögé a teljes mezőnyt. Mindezt már két fordulóval a vége előtt, ezen sorok leadásának idejében kijelenthetjük, hiszen Bilics Igor tanítványai ekkor már hét pontos előnyt építettek a második Soroksárral szemben, vagyis biztosan megnyerik a bajnokságot.

Lényegében az összes ellenfél erősebb volt fizikailag, mégis a szegedi Grosics lett a bajnok. Bilics Igor tanítványai ugyanis leginkább játszani akartak, igyekeztek futballozni. A biztos védekezésre, csúnyábban kifejezve bunkerfutballra építő ellenfelekkel szemben próbáltak látványos, támadó szellemű focit produkálni. Mindezt nem is akárhogy tették, hiszen 10–0–ás, 7–0–ás és 6–0–ás diadalt is elkönnyelhettek, de az igazán sokatmondó mutató az, hogy az eddig lejátszott huszonkét találkozón mindössze kilenc gólt kaptak, vagyis az alapvetően támadó szel-

lemiségű csapat úgy védekezett, hogy az ellenfelek minden második meccsen sem tudták bevenni a Tisza parti

gárda kapuját. – Játékunkat a labda-birtoklásra, a gyors helyzetkialakításra építettük. Egyértelműen előnyünkre vált, hogy ez a csapat nagyjából három éve együtt van, mindenki jól ismeri már a társait. A bajnokság első fele inkább a riválisok feltérképezésével telt, ebben az időszakban, az új ellenfelekkel szemben nagyon sokat fejlődtek a fiúk. A tavaszi idényben már láthatóan magabiztosabban futballozott a gárda, és persze az eredmények sem maradtak el – mondta Bilics Igor. Annak ellenére, hogy tanítványai a huszonkét mérkőzésből tizenkilenetet megnyertek, a szakember az áp-

Szép jövő előtt állnak

Szorgalmasak, tudatosak és fegyelmezettek: így jellemezte tanítványait Bilics Igor, aki úgy látja, ebben az évben különösen sokat léptek előre a fiúk. Ebben persze szerepe van annak is, hogy a bajnokság mellett rendszeresen méretik meg magukat nemzetközi felkészülési találkozókra is. Az ellenfelek között ráadásul a térség olyan meghatározó klubjai szerepelnek, mint a belgrádi Crvena Zvezda, a Vojvodina, a vajdasági válogatott, a Poli Temesvár, vagy itthonról az MTK. A következő időszakban pedig jó esély van

arra, hogy a Partizan Belgrád, vagy a szlovén Olimpia ellen is megmutassák magukat.

Bilics Igor szerint minden lehetőség adott ahhoz, hogy játékosai közül később többen is a szegedi felnőtt csapat tagjaként lépjenek pályára a Szent Gellért Fórumban. Bár együttesének erőssége az egység és sok a jó képességű fiatal, ehhez most Mikó Vince, Botić Milan, Milencovici Nemanja, Sándor Márton és Budai Balázs áll a legközelebb, ők már valamennyien megfordultak az idősebb, U17-es csapatnál is.

rilis 23-ai, a Soroksár elleni szegedi találkozót tartja az eddigi legemlékezetesebbnek, noha itt éppen egy-egy-re végeztek.

– Ezen az összecsapáson a játékosok megmutatták, hogy tudnak küzdeni. Hamar vezetést szereztünk, de közel fél óra játék után emberhátrányba kerültünk, az ellenfél pedig egy büntetéből egyenlített. A folytatásban a vendégek egy távoli lövésig jutottak, mi pedig a létszámhátrány ellenére is kialakítottunk több nagy helyzetet, vagyis közel álltunk a győzelemhez – idézte fel a találkozót Bilics Igor. A döntetlen azt is jelentette, hogy a Szeged megőrizte pontelőnyét a fővárosiakkal szemben, és végül megnyerte a bajnokságot. A folytatásban egy izgalmas párharc vár a fiúkra, hiszen a nyugati bajnokkal kell meccselniük a feljutásért a legjobbak közé.

CS. Á.

Egyházi szervezetek bírálták az Európai Parlament vallás-üldözésről szóló jelentését

Egyházi szervezetek szerint az Európai Parlamentnek (EP) a kisebbségek meggyőződésen vagy valláson alapuló üldözéséről szóló 2022. május 3-i állásfoglalása az eredeti szándéktól eltérően nem a vallásüldözést ítéli el, hanem sok esetben éppen a vallást teszi felelőssé a világban tapasztalható konfliktusokért.

Az ADF International keresztény jogvédő szervezet a jelentés elfogadását követően kiadott közleményében rávilágított, hogy az eredeti tervezet kiemelte a keresztényüldözés mértékét világszerte, de az Európai Parlament Külügyi Bizottsága lényeges változtatásokat hajtott végre a szövegen. Az elfogadott jelentésből teljesen „kihagyták a Közel-Keleten és Afrikában tapasztalható keresztényüldözést, és egyetlen kivételtől eltekintve törölték a keresztényekre való összes hivatkozást” – mutatott rá. Ezzel szemben, az állásfoglalás

miatt üldöztetést szenvednek, nyíltan ellenséges a vallással szemben”. Szerinte a jelentés szövegének elfogadásával az Európai Parlament aláasta annak hitelességét, hogy meg akarja oldani azokat a kihívásokat, amelyekkel a vallási kisebbségek világszerte szembesülnek.

Az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottsága (COMECE) kemény kritikát fogalmazott meg a jelentéssel kapcsolatban, amely szerintük „másodrendű jognak” tekinti a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságát, valamint az élethez való jogot. A brüsszeli székhelyű katolikus testület főtákará, Manuel Barrios Prieto közleményében kijelentette: „Bármely kísérlet, amely a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságának, valamint az élethez való jognak az aláásására irányul olyan visszaélés-szerű értelmezésekkel, amelyek indokolatlanul korlátozzák azok törvényes hatályát, vagy amelyek újonnan létrehozott és nem konszenzuson alapuló »ügynevezett emberi jogoknak« – beleértve az abortuszt – vetik alá azokat, a nemzetközi jog súlyos megsértésének minősül, ami hiteltelenné teszi az Európai Uniót a nemzetközi közösség és európai polgárok milliói előtt”.

A COMECE főtákará hozzátette: az állásfoglalás jelenlegi megfogalmazásában nem nyújt segítséget a hitük

miatt üldöztetést szenvedő hívők millióinak, különösen a kiszolgáltatott nőknek és lányoknak, mivel helyzetüket láthatatlanná teszi más politikai érdekek előtérbe helyezése révén.

Az állásfoglalással kapcsolatban számos EP-képviselő adott hangot nemtetszésének. Gál Kinga, a Fidesz EP-képviselője hangsúlyozta: a bal-liberális többség indítványai révén az Európai Parlament a vallási kisebbségek helyett újra gender-, LMBTI- és abortuszkérdéseket tárgyal, s ezzel fontos lehetőséget hagy ki arra vonatkozóan, hogy felhívja a figyelmet a keresztényüldözés súlyos problémáira. Hólvényi György, a KDNP EP-képviselője szerint az EP sok év után határozottan léphetett volna fel az üldöztetést szenvedő vallási kisebbségek védelmében, azonban a radikalizálódó európai baloldali ideológia aláasta a jelentés eredeti szándékát. Miriam Lexmann szlovák EP-képviselő szintén amellezt érvelt, hogy az EP-nek védelmet kellene nyújtania az üldözött vallási kisebbségeknek, ahelyett, hogy „ideológiai alapú vallásellenes állásfoglalást” tesz.

Adina Portaru, az ADF International vezető jogtanácsosa felhívta a figyelmet arra is, hogy a jelentés nem szólítja fel az Európai Bizottságot, hogy tegyen meg minden szükséges lépést a vallásszabadság előmozdításáért felelős uniós különmegbízott kinevezésére, amely tisztség több mint egy éve betöltetlen. Elmagyarázta: „A különmegbízott döntő szerepet játszott abban, hogy a vallásüldözés borzalmai napvilágra kerüljenek európai szinten”. Véleménye szerint a különmegbízott kinevezésére „nagyobb szükség van, mint valaha”.

KAMOCSA GÁBOR

„számos hivatkozást tartalmaz, amelyek az ateista, világi vagy humanista meggyőződésű kisebbségek védelmét hangsúlyozzák”.

Jean-Paul Van De Walle, az ADF International jogtanácsosa megjegyezte: „Elfogadhatatlan, hogy ez a jelentés, amelynek célja, hogy szolidaritást vállaljon azokkal, akik hitük

Egyénre szabott gondoskodás az egyházi bölcsődékben

Gyerekzsivaj tölti meg hétköznaponként az újszegedi Kalkuttai Szent Teréz-templom épületét, amelyben a Palánta Családi Bölcsőde Hálózat egyik tagintézménye is otthont kapott. Az egyházi bölcsődék különlegességét a kis létszámú csoportok, ezáltal az egyéni törődésre és fejlesztésre fordított kiemelt hangsúly adja. Az egyházi bölcsődehálózat gyökerei a szentmihályi plébánia családi napközijéig, *Thorday Attila* akkori plébános szolgálatának időszakáig nyúlnak vissza.

– 2010-ben az iskolás kisdíjak szülei körében mutatkozott nagy igény arra, hogy délutáni foglalkozásokat, korrepetálásokat biztosítsunk a gyerekeknek. Idővel óvodások is jöttek, és egyre többen lettek. 2017-ben megszűntek a családi napközik, akkor alakultunk át kimondottan családi bölcsődévé, ahol hároméves korig fogadjuk a gyerekeket – mondta *Thorday Attila* újszegedi plébános.

Az átalakuláskor a klárafalvi családi napközi is bölcsődévé alakulva csatlakozott az egyházi hálózathoz, valamint megnyitotta kapuit az újszegedi Teréz Anya Családi Bölcsőde is a Kalkuttai Szent Teréz-templom modern épületében. Három településen összesen hét csoportban nevelik gondos szeretettel a kicsiket.

– Különlegességünk, hogy az állami bölcsődéknél jóval kisebb létszámú csoportokban foglalkozunk a gyerekekkel. Egy kisgyermekgondozó maximum öt, két gondozó hét kisgyermekkel foglalkozik egy csoportban. Így sokkal nagyobb figyelmet tudunk fordítani a kicsik egyéni igényeire. Emellett kisgyermekgondozóink zöme többgyermekes családjára nagy gyermeknevelési tapasztalattal. Nem tartunk hittanórákat a gyerekeknek,

hiszen ők még mindenekelőtt járni, enni, beszélni tanulnak, de ebéd előtt és után rövid imát mondunk vagy éneklünk, hogy keretbe foglaljuk az étkezéseket – részletezte *Szendrényi Marietta* hálózati koordinátor.

Labdarúgók segítettek a háború elől menekülő embereknek

Március 26-án emlékezetes játékonysági mérkőzésen a Ferencvárost fogadta a Szent Gellért Fórumban a Szeged-Csanád Grosics Akadémia együttese. A bajnoki címvédő elleni találkozón csaknem ötezen voltak a lelátón, és amellet, hogy szurkoltak, segítettek is a drukkernek. A klub ugyanis az összecsapás bevéte-

lét a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitásznak ajánlotta fel. A mintegy 4 millió forintot tartalmazó borítékot *Kothencz János*, a Szeged-Csanádi Egyházmegyei Karitászfőigazgatója vette át *Adem Kapic* sportigazgatótól, *Germán Tamás* csapatkapitánytól, és a házigazdák kárpátaljai származású játékosától, *Gajdos Zsolt*tól.

– A Szeged-Csanádi Egyházmegye és az egyházmegyei Karitászs csaknem kétszáz menekült családot támogatott és segített az elmúlt időszakban. Jó érzés, hogy a játékosok és a szurkolók támogattak bennünket. Nagyon nagy öröm és boldogság, hogy segítséget kaptunk és ezáltal mi is adhattunk – mondta *Kothencz János*. A szegediek közép-

pályása, *Gajdos Zsolt* a kárpátaljai Nagybecsényből származik. A háború kitörése után ő is küldött adományokat szülőfalujának.

– Szívet melengető érzés, hogy ennyien segítettek. Nem gondoltam volna, hogy ennyi pénzt tudunk átadni, de biztos vagyok abban, hogy jó helyre megy, és nagyon sokaknak segít – fogalmazott a játékos.

Tesz-Vesz Tavasz: a teremtés és a természet fontosságára figyelmeztettek

Tizennegyedik alkalommal szervezte meg 2022 tavaszán hagyományos, önkéntességre építő programját a Szeged-Csanádi Egyházmegye Ifjúságpasztorációs Irodája. A szervezők a teremtés és a természet fontosságára hívták fel a résztvevők figyelmét. A fiatalok ez alkalommal három tevékenység közül választhattak. A természet védelmének jelentőségéről rövid videót készíthettek, vagy összeállíthattak egy háromnapos, a teremtett világ megóvásáról szóló programot, de készíthettek olyan plakátot is, melyhez kizárólag papír, műanyag vagy fém hulladékot használhattak.

Az Ifjúságpasztorációs Iroda nagy öröme több, mint 200 fiatal csatlakozott a programsorozathoz. A legkreatívabb, jutalmazott fiatalok részt vehettek egy vezetett madárlesen Mórahalom közelében, a második helyezett csapatok eltölthettek egy délutánt a Szegedi Vadasparkban, a dobogó képzeletbeli, harmadik fokán állók pedig Tesz-Vesz Tavasz ajánlékcsomaggal gazdagodhattak.

A nemzetiségi képzésről tanácskoztak Szarvason

A nemzetiségi nevelés és oktatás kihívásairól és a jövő lehetőségeiről tartottak konferenciát április végén a Gál Ferenc Egyetem Pedagógiai Karán. A szarvasi eseményen *Katona Krisztina*, a pedagógiai kar dékánja emlékeztetett, a nemzetiségi képzés a felsőfokúvá vált óvodapedagógus szakon a kezdetektől, vagyis 1959 óta jelen van. A kar egyik fő küldetése a nemzetiségi nyelv és a kultúra átadása, illetve az anyaország és hazánk nemzetiségei közötti kapcsolat megerősítése.

A felvételizők négy nemzetiségi és kisebbségi szakirány közül választhatnak, ezek a szlovák, a román, a német és a cigány-roma. *Lipcsei Imre*, a gyermekneve-

lési és módszertani tanszék vezetője a pedagógusképzést a nemzetiségi oktatás egyik sarokkövének nevezte. Hangsúlyozta, a nemzetiségi konferencia tökéletes alkalom a tapasztalatcserére, ami továbbfejleszti és erősíti ezt a képzéstípust.

A konferencián elismeréssel szólt az intézmény működéséről *Ritter Imre*, az Országgyűlés első német nemzetiségi szószólója. Hangsúlyozta, a szarvasi pedagógiai karnak rendkívül fontos szerepe van a hazai nemzetiségek életében. *Kozma György*, a Magyarországi Románok Országos Önkormányzatának elnöke azt mondta, a konferencia jó alkalmat teremt arra, hogy a szakemberek tapasztalatot cseréljenek, és tanuljanak egymástól. *Emil Kuchár*, a Szlovák Köztársaság főkonzulja nagyra értékelte a nemzetiségi pedagógusok munkáját.

FOTÓK: IMRE GYÖRGY

Képzéseket indít Kecskeméten a Gál Ferenc Egyetem

Április 21-én tartottak sajtótájékoztatót a szegedi Gál Ferenc Egyetem Bolberitz Pál Intézetének kecskeméti indulásáról. Szeptembertől négy képzésből választhatnak a már diplomával rendelkezők.

Mák Kornél, a megyei közgyűlés alelnöke, a Gál Ferenc Egyetem Bolberitz Pál Intézetének vezetője elmondta: hosszú ideje készültek rá, hogy Kecskeméten is elérhetővé váljanak az egyetem képzései. A telephelyről már tavaly ősszel megszületett a döntés, most pedig a képzések meghirdetésével az intézet működése hivatalosan is elkezdődik.

A hallgatók augusztus 19-éig jelentkezhetnek a négyféle képzésre, melyek 2-4 féléves időtartamúak.

Választható az alkalmazott szociális gerontológia szakirányú továbbképzési szak, az egészségfejlesztő mentálhigiéné szakirányú továbbképzési szak, a mentálhigiéné az óvodában, iskolában szakterületen pedagógus szakvizsgára felkészítő szakirányú továbbképzési szak, illetve az iskolai szociális munka szakirányú továbbképzési szak. A képzéseket havonta kétszer, péntek délután és szombaton tartják.

Az egyetem rektora, *Kozma Gábor* hangsúlyozta: 92 éve alapították meg azt a főiskolát, melyből két éve egyetemmé nőttek ki magukat. Egyházi és társadalmi küldetésük, hogy hasznos képzéseket kínáljanak.

A képzéseknek helyet adó Kecskeméti Szakképzési Centrum kancellárja, *Leviczky Cirill* hozzátette: számukra öröm és fontos lehetőség, küldetés, hogy együtt dolgozzanak az egyetemmel. A képzések által a város felsőoktatási palettája tovább szélesedik.

Elsőáldozás Mórahalmon

Május 1-jén, Szent József, a munkás ünnepén 60 fiatal elsőáldozott a mórakalmi Szent László király-templomban. A mindenkor negyedik évfolyamos gyerekeket *Márton Gábor* hitoktató tanítja az egyházközségben, így ők hittanóra keretében készültek fel a szentségfelvételre mind az egyházi, mind az állami iskolában. Az idősebbek felkészítését *Joó Balázs* plébános vezette. Így elsőáldozott 29 alsós és 31 felsős diák, valamint felnőtt, akik sikeres vizsga és gyónás után vették magukhoz először az ol-táriszentséget.

A gyerekek tiszta lelkiállattal és nagy izgalommal készültek a szentmisére. Az áldozás előtt és után közös verssel és énekkel fejezték ki hálájukat. A mise végén a szülők megáldották gyermekeiket, miközben keresztet rajzoltak homlokaikra.

Bálint Sándorra emlékeztek Szegeden

Koszorúzásokkal, szentmisével és emléktáblával tisztelegtek 1980-as halálának május 10-ei évfordulóján Bálint Sándor előtt Szegeden.

Az alsóvárosi temetőben lévő sírjánál *Gyulay Endre* nyugalmazott püspök mondott beszédet, aki szerint a néprajzkutató élete és munkássága követendő példa mindannyiunk számára, majd arról beszélt,

hogy Bálint Sándornak több példaképe is volt. Az egyik Assisi Szent Ferenc volt, aki szerénysége, egyszerűsége, Istenért mindent megtevése miatt vált kedvessé, követendővé számára. Európaisága miatt példaképe volt Szent Benedek is, aki téríteni akart és művelté szeretne volna tenni az embereket, egész Európát be akarta hálózni, hogy Isten szeretetével, tudásával tökéletesen azt tegye, ami a javára válik Európának – mondta. A nyugalmazott püspök emlékeztetett, ahogyan Bálint Sándor maga elé állította a szenteket, úgy kell nekünk is tekintenünk az ő munkájára, életére, szeretetére, melyben próbáljuk meg követni. Jelezte, a néprajzkutató boldoggá avatásához arra van szükség, hogy a hívek betérjesszék imáik meghallgatását a püspökségre, amely összegyűjti azokat.

A temetőn kívül megemlékezéseket, koszorúzásokat tartottak a Mátyás téren és a Dóm téren is, míg este a dómban szentmisét tartottak Bálint Sándor boldoggá avatásáért.

Az emléknaphoz kapcsolódóan a Napsugaras Tájház munkatársai emléktáblát hirdettek, amelynek állomásai Bálint Sándor munkásságához kötődnek.

Közösen javítanának a foglalkoztatás helyzetén

Májusban román szakemberek vendégeskednek Csongrád-Csanád megyében azért, hogy szemügyre vegyék a magyar szakképzési rendszert. Az egyházmegye részvételével, a Szegedi Szakképzési Centrum vezetésével egy határon átnyúló projekt indult, amelyben a magya-

rok és a románok együtt dolgoznak a foglalkoztatás növelése érdekében. Ezúttal a szakképzési feltételeket fejlesztik azért, hogy növeljék a foglalkoztatást a magyar-román, határon átnyúló térségben, valamint olyan tevékenységeket valósítsanak meg, amelyek egyensúlyba hozzák a munkaerő-piaci keresletet és kínálatot. Minderre több mint 6 millió 531 ezer eurós uniós támogatást nyertek a projektet megvalósító szervezetek, melyek sorában a Szeged-Csanádi Egyházmegye is szerepel.

A magyarországi látogatásra érkezett romániai partnerek először egy konferencián vettek részt, amelyen bemutatkozott a Szegedi Szakképzési Centrum, a Homokhát Euro-integráció Kistérségi- és Gazdaságfejlesztési Szolgáltató, valamint a vendéglátó Szeged-Csanádi Egyházmegye is. Utóbbi vezető pályázati referense, *Sztrémi Zsuzsanna* elmondta, célként tűzték ki azoknak a hiányszakmák képzésének megoldását, amelyek Temes, Csongrád-Csanád és Békés megyében egyaránt jelentkeznek, továbbá céljuk a munkaerő-áramlás megoldása is a két megye és a határ két oldala között.

Minden gól után elültetnek egy fát

Hagyományteremtő jelleggel ezután minden szerzett gólt követően fát ültet a Szent Gellért Fórum környezetében a Szeged-Csanád Grosics Akadémia csapata. A május 4-ei edzés után első körben 60 csemete lelt otthonra a stadion előtt. *Adem Kapics* sportigazgató elmondta, ezzel a gesztussal szeretnének tisztelni a klub góllövői előtt. Aki betalál a bajnokságban, elültethet egy fát, amely előtt egy emléktábla is jelzi majd a nevét és a mérkőzést, amelyen gólt szerzett.

– Célunk, hogy játékosaink az unokáinknak is büszkén megmutathassák a Szent Gellért Fórumban, hogy mikor és kinek lőttek gólt a Szeged-Csanád Grosics Akadémia színeiben. Kezdeményezésünkkel a környezet megóvásához is szeretnénk hozzájárulni – hangsúlyozta *Adem Kapics*.

GÁL FERENC
EGYETEM

A SZEGED-CSANÁDI
EGYHÁZMEGYE
EGYETEME

- Ezer év az oktatásban -

NÁLUNK MEGTALÁLOD A JÖVŐD! GFE!

A TEOLÓGIAI KAR KÉPZÉSEIVEL SZEGED MELLETT
BÉKÉSCSABÁN, GYULÁN ÉS SZARVASON IS VÁR!

- ingyenes nyelvoktatás
- helyi nyelvvizsga
- sok állami ösztöndíjas hely
- belső ösztöndíjak
- Erasmus program

JELENTKEZÉSRŐL:

Közvetlen a jelentkezés belső alkalmassági felvétellel, nem kell emelt szintű érettségi és nyelvvizsga, a 4-6 féléves MA-hoz bármilyen alapidiploma megfelel!

Jelentkezési határidő: 2022. augusztus 26.

További információ: gfe.hu | to.tk@gfe.hu

DSIDA JENŐ

Pünkösdi várakozás

*Kész a világ,
Feszült ünnepi várás
Tereng felette.
Halotti csend. Csak néha néha
Sóhajt az Isten Lelke.
Kimérve minden pálya
Megtöltve minden lélek-lámpa,
Ahol csak úr a lét...
De jaj, sötét van,
Mélységes, iszonyú sötét!
A zordon tömeg-árnyék
Némán zokogva kering útjain,
S csak egyet tud és egyet érez...
Most váratlanul vágyón megvonaglik
És felzúg Istenéhez:
Betelt az idő!
Sugarat, fényt, színt adj nekünk,
Mert epedünk!
Fényesség nélkül oly sivár az élet!
Nagy alkotónk, oh mondd ki szent igédet
Legyen világosság!...
És ismétlik mindig erősebben
A felviharzott étheren keresztül
És felharsan az egek harsonája
S a végtelennek zsolozsmája zendül
Zsibongva, zsongva...
És nagy szavát az Úr – kimondja.*

